

Chạy đua vào Quốc Hội Mỹ, Jennifer Tran bị tấn công tứ bề, cô đã làm gì khiến họ im lặng?

Lời tòa soạn: Như quý vị đã biết trong cuộc bầu cử sơ bộ vào tháng 3 vừa qua, ứng cử viên Dân Biểu Liên Bang Jennifer Trần đã ngoạn mục vượt qua hàng chục ứng cử viên khác để vào vòng chung kết vào tháng 11 sắp tới.

Cô Jennifer Tran tên đầy đủ là Jennifer Kim-Anh Trần, sinh ra và lớn lên tại Thành phố Oakland, Tiểu bang California. Cha mẹ cô là người Việt tỵ nạn. Sau khi tốt nghiệp cử nhân với 2 chuyên ngành Quy hoạch phát triển đô thị và Nhân chủng- Sắc tộc học tại UC San Diego. Cô nhận được học bổng toàn phần để hoàn tất chương trình Tiến sĩ tại University of Southern California (USC) và đã thành công bảo vệ được luận án vào năm 2018. Hiện tại cô Jennifer Trần là Giáo Sư Tiến Sĩ đang giảng dạy tại trường Đại Học Cal State East Bay. Cô cũng đang giữ chức Chủ Tịch Phòng Thương Mại Oakland và vùng phụ cận.

Gần đây cư dân vùng Oakland đang xôn xao chuyện bà Thị Trưởng Sheng Thao cũng như một số cá nhân và công ty khác bị FBI vào nhà khám xét trong đó có có gia đình ông David Dương, công ty California Waste Solutions cũng như tổ chức VABA, viết tắt của Vietnamese American Business Association.

Không biết vô tình hay cố ý một số cơ quan truyền thông và các chính trị gia tại địa phương đã gán ghép Phòng Thương Mại Oakland vào VABA cũng như quan hệ của cô Jennifer với bà Sheng Thao nhằm hạ uy tín của cô.

Sau vụ FBI khám xét trên, trong lúc bà Thị Trưởng Oakland còn chưa lên tiếng thì cô Jennifer Trần đã mạnh dạn mở cuộc họp báo ngay tại tiền đình tòa thị chính Oakland hôm thứ Tư 26 tháng 6 và mời giới truyền thông đến để giải đáp những thắc mắc. Đồng thời vào tuần qua cô đã được ông Nguyễn Xuân Nam, giám đốc cơ quan truyền thông Calitoday đến văn phòng để trực tiếp phỏng vấn.

Giáo Sư Tiến Sĩ Jennifer Trần và nhà báo Nguyễn Xuân Nam

Sau đây chúng tôi xin sơ lược buổi phỏng vấn nói trên giữa ông Nguyễn Xuân Nam và cô Jennifer Trần.

Ông Nguyễn Xuân Nam: Kính thưa quý vị, Nam xin trân trọng chào quý vị và ngày hôm nay lại một lần nữa nhà mình có khách. Thưa quý vị và đây một khách rất là độc đáo mà Nam có cái hân hạnh để giới thiệu quý vị đó là cô Jennifer Trần, xin mời cháu gọi lời chào đến quý vị.

Jennifer Trần: Kính chào quý vị và quý đồng hương. Rất là hân hạnh ngày hôm nay cháu được chú Nguyễn Xuân Nam mời đến phỏng vấn trên hệ thống truyền thông của Calitoday.

Ông Nguyễn Xuân Nam: Trong lịch sử tiểu bang California và có thể là lịch sử của cả nước Mỹ chúng ta gần đây hình như không có một dân biểu liên bang gốc Việt nào ngoài cô Stephanie Murphy ở Florida và ông Cao Quang Ánh ở Louisiana nhưng nay đã hết nhiệm kỳ. Theo như chú biết, mơ ước của người dân Việt mình là cần có người đại diện cấp liên bang, hoặc là Thượng nghị sĩ hoặc là Dân Biểu Hạ Viện. Nhưng mà chúng ta chờ đợi rất là mỏi mòn cho đến khi cháu ra tranh cử. Thế vì lý do tại sao cháu lại có ý định ra tranh cử chức Dân Biểu liên bang kỳ này?

Jennifer Trần: Dạ cháu cũng hiểu điều chú nói và cháu cũng biết con đường con đi rất là khó khăn. Người Việt mình có hai triệu mấy ba triệu người nhưng không

Giáo Sư Tiến Sĩ Jennifer Trần đang tổ chức họp báo truyền thông

có mấy người dám đi con đường của con đang đi. Tại sao con thể bạo gan đi trên con đường này? Tại vì khi con so sánh con đường này với con đường của người Việt của mình lúc mất nước, bỏ quê hương ra đi bằng con đường vượt biên, vượt biển còn khó hơn gấp nhiều lần và còn nguy hiểm đến tính mạng.

Hồi nãy chú có hỏi cháu có gia đình hay có con chưa? Cháu xin thưa là mười mấy năm nay cháu chỉ chú ý hy sinh cả thời gian và tinh thần để cho mình có thể tạo một tương lai tốt đẹp cho cộng đồng của mình tại nước Mỹ. Dù cháu là giáo sư nhưng cháu không chỉ chú ý về lịch sử của người thiểu số trong nước Mỹ, cháu còn giúp phát triển đô thị, tạo công ăn việc làm và từ cái đó cháu thấy rằng mình có rất là nhiều mất mát trong cộng đồng không phải chỉ Việt Nam nhưng mà những sắc dân Á châu khác, những người thiểu số khác. Trong khi lúc nào mình cũng thấy những cộng đồng khác có cơ hội để đứng lên nói lên chính kiến của họ, thì cộng đồng của chúng ta nhất là những người lớn tuổi do ngại ngôn ngữ hạn chế của mình nên không đứng ra nói lên nguyện vọng của mình được. Còn đa số những người trong thế hệ của cháu thì họ cũng chú ý đến gia đình và công ăn việc làm của mình, nên ít có ai đi vào con đường chính trị khó khăn này. Do đó cháu quyết định ra tranh cử. Tại vì nếu mà mình không có làm thì mình sẽ đợi đến bao lâu nữa? Cháu nghĩ 30 năm qua, với mình chỉ đợi cơ hội này thôi, để cho tất cả những người thế hệ thứ hai người Mỹ gốc Việt có thể lên tiếng và làm chuyện tốt cho cộng đồng của mình.

Nguyễn Xuân Nam: Trong bất cứ một cuộc tranh cử nào, vấn đề tài chánh rất là quan trọng. Theo chú biết thì đối thủ của con đã gây quỹ rất nhiều. Vậy thì vấn đề tài chánh của cháu có gặp trở ngại gì không?

Jennifer Trần: Dạ chú nói đúng, số tiền của bên kia cháu nghe nói là đã gây quỹ được khoảng 1.5 triệu. Nhiều gấp 10 lần của bên cháu. Bà còn có khoảng 100 sự ủng hộ của những người chính khách không phải chỉ trong Cali như ông thống đốc Gavin Newsom mà hầu như trên khắp nước Mỹ.

Nhưng cháu nghĩ nếu trong một ngày có 1 triệu đến 2 triệu người Việt Nam, mỗi người chỉ cho cháu một đồng thôi thì chúng ta có cơ hội thắng cử rất cao.

Nguyễn Xuân Nam: Vậy thì chú xin tiên phong cho con 1 đồng trước để lấy hên. Việt Nam mình có câu: “Nực cười châu cháu đá xe”. Chú tin rằng nếu có sự giúp sức đoàn kết hỗ trợ từ vật chất đến tinh thần; từ động viên cho đến khích lệ; từ lá phiếu đến sự cổ vũ thì chúng ta sẽ thắng và trong bối cảnh như vậy chúng tôi nhập cuộc với Jennifer không phải vì ba cháu là bạn tôi mà tôi nhập cuộc vì hai chữ Việt Nam. Thưa quý vị và nếu quý vị có cùng ý nghĩ như vậy thì hãy nhập cuộc cùng với Jennifer. Một cây làm chẳng nên non ba cây chụm lại thành hòn núi cao. Một người cho một đồng không ăn thua gì hết nhưng 1 triệu người cho 1 đồng thì sẽ có 1 triệu đồng là xong chuyện lớn. Bây giờ chú còn có cách giúp cháu là chú sẽ đăng quảng cáo trên các kênh YouTube của chú miễn phí mỗi ngày từ đây cho đến ngày tranh cử để người Việt khắp nơi có cơ hội đóng góp tài chánh cho chiến dịch tranh cử của cháu.

Quay lại với tiến sĩ Jennifer Trần, nếu cháu có cơ hội dành chiến thắng thì cháu sẽ làm gì cho cư dân khu vực 12 nói chung và cộng đồng Việt Nam nói riêng.

Jennifer Trần: Khu vực 12 mà cháu ra tranh cử có 7 thành phố bao gồm: Alameda, Albany, Oakland, Berkeley, Emeryville, Piedmont và San Leandro. Trong các thành phố này thì một trong ba người là người gốc Á Châu nhưng mà hồi đó tới giờ mình chưa từng có một người dân biểu gốc Á châu hay gốc Việt nào. Thì đây là một cái cơ hội rất là lớn cho cháu thay

đổi. Mục đích của cháu là muốn biến thành phố Oakland từ một cái thành phố mà họ hay nói là tệ nhất để trở thành một cái thành phố model cho cả nước. Cháu có bốn điều mà cháu sẽ lưu ý là:

Thứ nhất là vấn đề an ninh. Tại vì cháu học chuyên môn ngành phát triển đô thị nên cháu biết nếu mình không có an ninh thì những nhà đầu tư sẽ không bỏ tiền vào cho thành phố và những gia đình có trẻ em sẽ không cảm thấy thoải mái an toàn khi cho con em đi học, thì họ sẽ dời ra vùng khác. Hơn nữa những người mà muốn xài tiền cũng không có dám ra ủng hộ business nữa do bất an. Bởi vậy an ninh là điều quan trọng nhất và mình làm thế nào để dùng tiền từ nhà nước đổ vào để cho mình có thêm cảnh sát. Đồng thời nếu mà mình đổ tiền vào để đầu tư cho đường phố, tiệm quán sạch đẹp và sáng sủa và có cảnh sát thì người ta sẽ đến mua sắm, ăn uống tại vì họ cảm thấy thoải mái và sẽ không có một rủi ro nào xảy ra cho họ.

Thứ hai là vấn đề vô gia cư. Vấn đề vô gia cư thì hiện tại nhà nước của mình muốn là đầu tư xây nhà cho họ và bắt họ vô ở, nhưng mình không có thể ép họ được.

Cháu muốn thay đổi từ gốc rễ là phát triển những building cũ để trở thành những nhà thương cho những người bị tâm thần vì đại đa số những người vô gia cư là có bệnh tâm thần. Và họ cũng là có vấn đề như drug addiction (nghiện ma túy) nữa thì mình phải giúp họ vào trung tâm cai nghiện. Do đó mình không những giúp họ về vấn đề ăn uống mà còn đem họ vô nhà thương, vào những trung tâm để cho họ có những dịch vụ cần thiết. Mình còn phải tạo công ăn việc làm cho họ để họ lo cho tương lai lâu dài nữa.

Thứ ba là vấn đề kinh doanh: Cháu sẽ giúp cho những tiểu thương, làm sao cho tất cả những khu vực kinh doanh của người Á châu sẽ được đầu tư vào để cho đường phố sạch sẽ và mình có thể có những cái sign đẹp để cho những người khách họ vô mua đồ hay ăn uống tại vì bây giờ những cái khu vực kinh doanh này phải tự động bỏ tiền túi đầu tư nhưng mà làm chuyện đó rất là mắc tiền. Bây giờ ở khu phố Tàu Oakland hay là khu Little Sài Gòn của mình sau 4 hay 5 giờ chiều là không có ai dám ra ngoài đường để mua sắm và ăn uống vì mất an ninh.

Giáo Sư Tiến Sĩ Jennifer Trần trong buổi họp báo truyền thông

Thứ tư là vấn đề ngân sách. Cháu sẽ tìm cách nào đó để minh bạch về tài chánh và mình phải phải cắt đứt môi trường của tham nhũng trong thành phố. Tại vì nếu mà đem đầu tư mấy triệu đồng vào thành phố nhưng mà cách họ xài tiền không có đúng thì cái đó cũng làm hại cho cộng đồng, phí phạm và làm hại cho người dân nữa. Mình phải biết cách xài tiền rõ ràng và không có tham nhũng. Có một báo cáo nói rằng trong vòng 5 năm qua tiểu bang Cali đã xài 24 tỷ đồng để cho vấn đề vô gia cư nhưng mà tại sao mình thấy vấn đề đó càng ngày nó càng tệ trong khi mình đã dùng rất nhiều tiền của những người dân đóng thuế.

Nguyễn Xuân Nam: *Bây giờ chúng ta chuyển sang một đề tài “khó nuốt” cho cháu. Mấy hôm nay thì vụ David Dương của công ty California Waste Solutions đã trở thành một cái “scandal” lớn. Các mạng xã hội, báo đài Mỹ và cả ở tận Việt Nam nơi đâu cũng nghe nói về chuyện này. Một cái vấn đề lớn hiện nay là trong đó có liên quan với cháu và bố cháu mà trong cuộc họp báo của cháu ở Oakland cháu đã nói về vấn đề này và chủ nghĩ rằng đối thủ chủ của cháu trong cuộc đua này đã không những dùng tiền để “hạ sát châu cháu” mà còn dùng câu chuyện của ông ông David Dương để hại cháu. Cháu có nghĩ như vậy không?*

Jennifer Trần: *Thì lần đầu tiên cháu nghe vấn đề này cháu rất là ngạc nhiên. Chuyện đang xảy ra với bà thị trường và bác David thì cho thấy rất là mất mát cho thành phố Oakland của mình. Nhưng mà sau những*

ngày qua như chú nói rằng báo chí bắt đầu soi mói và thấy rằng ba cháu có dính líu vì theo người ta nói có một báo cáo từ năm 2020 mà nói rằng ba cháu và gia đình bác David có thể là phạm tội trong luật vi phạm bầu cử. Thì thật sự từ đó tới giờ cháu chưa biết có một cái báo cáo nào như vậy cả.

Bởi vậy các nhà báo dùng cái cơ hội đó để gán ghép tội cho cháu với cái vấn đề mà FBI khám xét nhà của bà Thị Trường, xét California Waste Solutions, xét nhà của Andy Dương và cả VABA (Vietnamese American Business Association) thì tất cả mọi người ở trong Oakland mà chưa từng nghe thì họ tưởng VABA là phòng thương mại Việt Nam tại Oakland của cháu. Họ làm tưởng điều đó và họ bắt đầu đồn đãi là cháu có dính líu tới vấn đề này.

Trong vòng 24 tiếng cháu phải nói với khoảng 15 báo đài, TV để phân biệt rõ cho họ biết David là ai? Cháu là ai? Ba cháu là ai? Phòng thương mại và VABA khác nhau ra sao và vấn đề bà thị trường. Nhưng mà cháu cứ nói hoài nhưng mà các báo chí không nghe mà họ chỉ dùng các lời lẽ riêng của họ để xoay chuyển câu chuyện đó theo ý của họ.

Bởi vì trong vòng một tuần lễ chẳng có ai lên tiếng. Bà Thị Trường đợi năm 4, 5 ngày sau mới lên tiếng. Còn những người khác trong hội đồng thành phố thì từ chối trả lời phỏng vấn trong khi thành phố của mình đang bị ảnh hưởng và tiếp tục ảnh hưởng về cái ngân sách của thành phố đang sắp sửa bị bankrupt. Do đó cháu dùng cơ hội này để tổ chức một buổi họp báo truyền thông và cháu đã mời tất cả những người ở trong cộng đồng, những người thương gia để nói lên thực trạng tham nhũng trong thành phố.

Trong buổi họp báo đó cháu đứng một mình, vây quanh là mười mấy báo đài, TV từ Mỹ, Mễ, Á châu... tất cả mọi người đứng đó nghe con nói. Trong thời buổi bây giờ cháu thấy mình cần người lãnh đạo dám đứng lên chống vấn đề tham nhũng. Buổi họp báo đó là để cho cháu có cơ hội nói rõ vấn đề đang xảy ra mà cháu nói rằng trong môi trường chính trị của Mỹ thì ở mọi nơi trên đất nước lúc nào cũng là phải cần tiền để có thể hoàn thành công việc. Như một người ứng cử viên muốn thắng thì họ phải gây quỹ và phải gây quỹ bằng mọi cách để cho họ thắng và khi họ làm như vậy mà chỉ

Quang cảnh buổi họp báo của Jennifer Trần tại tiền đình tòa thị chính Oakland

chú ý về cái mục đích là để thắng, thì họ có thể sa ngã trong môi trường tham nhũng đó.

Tại thời điểm này cháu cũng xin mọi người phải bình tĩnh phải lắng nghe, nghe những gì là sự thật, những gì là tin đồn. Bác David Dương là người trong cộng đồng của mình qua Mỹ tỵ nạn, bác cũng đóng góp rất nhiều cho cộng đồng của mình nhưng mà nếu qua sự điều tra này, cảm thấy rằng gia đình của bác hoặc gia đình của cô hay là ba cháu mà phạm luật bầu cử gì thì họ phải chịu trách nhiệm.

Tại vì thông thường những người chính khách họ hay hứa hẹn mà không bao giờ chịu trách nhiệm về lời hứa của họ. Bởi vậy ngày hôm đó cháu đứng ra để phơi bày sự thật về vấn đề tham nhũng và để cho cộng đồng biết là cháu sẽ có giải pháp cho vấn đề này.

Cháu nói rằng điều quan trọng nhất là mình đứng ra, mình nói lên tiếng nói và hy vọng rằng qua chuyện này cũng là một cơ hội để cho cộng đồng của mình đoàn kết và học hỏi thêm không phải chỉ nghe đồn. Tại vì chuyện này rất là ảnh hưởng đến cháu và gia đình từ khi vấn đề đó xảy ra vì cộng đồng của mình không hiểu rõ những chuyện đang xảy ra.

Nguyễn Xuân Nam: *Cái việc của David Dương nó có ảnh hưởng tới cháu nhiều không?*

Jennifer Trần: Lúc đầu nó ảnh hưởng cháu. Tại vì sau cái buổi họp báo đó, cho dù cho cháu nói không ngừng trong vòng 20 phút để giải bày mọi chuyện. Cháu nói bây giờ là cái thời gian mình phải đứng lên và có không khuất phục trước vấn đề bạo lực, nhất là bạo

lực chính trị từ các báo, đài, truyền thông. Họ hỏi cháu nhận được bao nhiêu tiền? Họ hỏi cháu cháu sẽ trả lại số tiền đó không? Họ hỏi những cái câu hỏi với mục đích vu cáo và họ cố tình gán ghép tội cho cháu và làm cho những người đang nghe tin tức nghi ngờ về cháu.

Nguyễn Xuân Nam: *Vậy thì cái chuyện của con với David Dương đã giải quyết xong chưa?*

Jennifer Trần: Dạ, thì sau buổi họp báo đó thì các báo, đài TV đã lên những tin vu cáo cháu dính với với bác David Dương và vì cháu cũng cho họ biết cháu là một trong những người chống bà Thị Trường Oakland Sheng Thao. Sau đó thì cháu viết một bài rất dài đăng trên mạng để chống lại những cái sự ghép tội và cho biết là các nhà báo nó đang nói láo, nhất là ông Dan Noyes của đài truyền hình số 7.

Cháu cũng nói rằng những đài truyền hình này là tham nhũng, và không công bằng tại vì họ không đặt những câu hỏi cho những người giống như bà đối thủ của cháu mà chỉ hỏi cháu. Sau bài báo này thì không có ai dám nói gì với cháu nữa, tại vì cháu nói thẳng, nói thật.

Cháu muốn dùng cái cái cơ hội đó để cho nhắc nhở mọi người là cái cái cuộc bầu cử này là cho người dân, cho những người cần sử giúp đỡ chứ không phải cho những người chính khách. Nếu mà những cái đài truyền hình dùng cơ hội này để làm hại một người mà muốn làm những chuyện như vậy thì mình nên chấm dứt điều đó.

Nguyễn Xuân Nam: *Có một câu này mà nếu chú không hỏi thì chú bước ra khỏi đây là chú bị khán giả đánh đòn. Câu này là câu chí cốt nhất ai cũng cần nghe cháu nói. Oakland bây giờ được xem là thành phố bạo lực nhất, ông Newsom thống đốc California gửi xuống 120 cảnh sát lưu động để bảo vệ Oakland và tuần tra liên tục thành phố Oakland trong đêm vì cướp bóc như ngoé, hãm hiếp như ngoé, đánh nhau như ngoé, cho nên Oakland bây giờ người ta dời đi chỗ khác ở nhiều quá. Một số nhà hàng, tiệm thức ăn nhanh cũng phải đóng cửa, không ai dám mở chi nhánh ở Oakland vì bạo động, cướp bóc nhiều quá. Tối ra đường thì sợ, đóng cửa tiệm xong, màn đêm buông xuống là lật đật chạy về nhà đóng cửa. Ai cũng cho rằng Oakland là hỏa ngục của nước Mỹ. Nhà cửa sụp đổ, giá cả đi xuống, công ăn việc làm dọn đi không làm đó nữa. Thất nghiệp tràn lan, dân ăn trợ cấp nhiều, tương lai không có. Trường học thì các em học sinh cũng bỏ học nhiều, hút sá cần sa ma túy nhiều.*

Cái đó là cái vấn nạn lớn mà bất cứ người nào cần có một xuất hiện của ông tiên và bà tiên để giải quyết cái tình trạng này cho thành phố Oakland. Cháu có nghĩ rằng nếu cháu đắc cử thì cháu sẽ đóng vai trò ông tiên và bà tiên mà người dân đang chờ đợi không?

Jennifer Trần: Cháu sẽ cố gắng hết sức. Cháu biết rằng nếu mà cháu không cố hết sức để đánh bại đối thủ của mình là bà Latifah Simon thì thành phố Oakland trong tương lai sẽ còn tệ hại hơn nữa. Nếu mà cháu không có ra tranh cử chống bà Simon này thì cộng đồng mình sẽ không có tiếng nói để cho mình có thể giải cứu cái thành phố của mình ra khỏi những tệ nạn đang bị ảnh hưởng như về vấn đề an ninh, vấn đề vô gia cư, vấn đề kinh doanh buôn bán v.v..

Nguyễn Xuân Nam: *Nói chuyện với cháu này giờ khá nhiều rồi. Chú xin hẹn gặp cháu một ngày gần đây tại Oakland. Chú sẽ đem máy quay phim theo để làm phóng sự ở Oakland cũng như phỏng vấn cháu thêm một lần nữa. Như đã hứa, chú xin tặng con \$1 đồng lấy hên và nếu cháu cần bất cứ điều gì thì cháu hãy liên lạc với chú.*

Jennifer Trần: Cảm ơn chú Xuân Nam rất nhiều và cảm ơn quý vị khán giả đã lắng nghe những lời chia sẻ của Jennifer trong buổi phỏng vấn hôm nay.

<https://drtranforcongress.com>

